

Problematische Lücken in Grotius' *bellum-iustum*-Theorie

Text 5 (IBP 3,7,1)

(1) Servi natura quidem, id est, citra factum humanum aut primaevi naturae statu, hominum nulli sunt, ut et alibi diximus [IBP 2, 22, 11]; ... (2) At eo, de quo nunc agimus, gentium iure aliquanto latius patet servitus, tum quoad personas, tum quoad effecta. Nam personas si spectamus, non soli, qui se dedunt aut servitutem promittunt, pro servis habentur, sed omnes omnino bello solenni publico capti, ex quo scilicet inter praesidia perducti sunt, [...]. Neque delictum requiritur, sed par omnium sors est, etiam eorum, qui fato suo [...], cum bellum repente exortum esset, intra hostium fines deprehenduntur. (3) Polybius Historiarum secundo [2, 58]: τί δ' ἀν παθόντες οὗτοι δίκην δόξαιν ἀρμόζουσαν δεδωκέναι; τυχὸν ἵσως εἴποι τις ἀν πραθέντες μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν ἐπεὶ κατεπολεμήθησαν. ἀλλὰ τοῦτο γε καὶ τοῖς μηδὲν ἀσεβὲς ἐπιτελεσαμένοις κατὰ τοὺς τοῦ πολέμου νόμους ὑπόκειται παθεῖν. „Quid“, inquit, „patiendum his est, ut iusta supplicia pendant? Dicat forte aliquis vendendos cum liberis et uxoribus, quando armis victi sunt. At haec belli lege etiam illis ferenda sunt, qui nihil impii commiserunt.“

(IBP 3,7,2)

Neque vero ipsi tantum servi sunt, sed et posteri in perpetuum, nempe qui ex matre serva post servitutem nascuntur. Et hoc est, quod iure gentium servos nostros fieri dixit Martianus [Dig. 1, 5, 5], qui ex ancillis nostris nascuntur. Servitio subiectum uterum dixit Tacitus [Ann. 1, 59, 1], agens de Germani ducis uxore.

Text 6 (IBP 3,7,5,1)

Atque haec omnia iure gentium, de quo agimus [sc. in IBP 3, 7], non aliam ob causam introducta sunt, quam ut tot commodis deliniti captores libenter abstinerent a summo illo rigore, quo captos et statim et post moram interficere poterant, ut ante diximus. „Servorum appellatio“, inquit Pomponius [recte: Florentinus, Dig. 1, 5, 4], „ex eo fluxit, quod imperatores captivos vendere ac per hoc servare, nec occidere solent.“ Dixi, ut libenter abstinerent, neque enim quasi pactio est, ut abstinere cogantur, si ius hoc gentium spectes, sed modus persuadendi ab eo, quod est utilius.

(1) **citra** (+ Akk.): diesseits, innerhalb

(2) **primaevus**: ursprünglich, d.h. wie im Paradies vor dem Sündenfall, ohne dessen schädliche Folgen für das Menschengeschlecht

(7) **bello sollenni** = bello iusto

(10/11) **Polybius** (um 200 – 120 v. Chr.): griech. Historiker und Staatstheoretiker

(17) **vendere, o:** verkaufen

(21) **nempe** = scilicet – (22) **Martianus**

= Aelius Marcianus [neulat. Aus-sprache]: Jurist, verfasste zu Beginn des 3. Jhs n. Chr. das mit 16 Büchern umfangreichste Lehrbuch römischen Rechts – **Germani ducis uxore**: gemeint ist Thusnelda, die bei ihrer Geiselnahme schwangere Ehefrau des Arminius

(3) **delinitus**: besänftigt – **rigor, oris m:** Strenge

(5) **Pomponius**: römischer Jurist, Mitte 2. Jh. n. Chr. – (5/6) **Florentinus**: römischer Jurist, um 200 n. Chr.